

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

14. listopada 2021.*

„Tužba za poništenje – Tržišno natjecanje – Zloupotreba vladajućeg položaja – Prodaja na internetu – Odluka o pokretanju istrage – Teritorijalno područje primjene istrage – Isključenje Italije – Akt koji se ne može pobijati – Pripremni akt – Nedopuštenost”

U predmetu T-19/21,

Amazon.com, Inc., sa sjedištem u Wilmingtonu, Delaware (Sjedinjene Američke Države),

Amazon Services Europe Sàrl, sa sjedištem u Luxembourggu (Luksemburg),

Amazon EU Sàrl, sa sjedištem u Luxembourggu,

Amazon Europe Core Sàrl, sa sjedištem u Luxembourggu,

koje zastupaju A. Komninos i G. Tantulli, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju B. Ernst, T. Franchoo, G. Meessen i C. Sjödin, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za djelomično poništenje Odluke Komisije C(2020) 7692 *final* od 10. studenoga 2020. kojom je pokrenut postupak za primjenu članka 102. UFEU-a u predmetu AT.40703 Amazon – Buy Box,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, M. Jaeger i N. Póltorak (izvjestiteljica), suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeće

* Jezik postupka: engleski

Rješenje

Okolnosti spora

- 1 Tužitelji, društva Amazon.com, Inc., Amazon Services Europe Sàrl, Amazon EU Sàrl i Amazon Europe Core Sàrl (u daljnjem tekstu nazvana zajedno: Amazon), dio su poduzeća Amazon. Konkretno, Amazon posluje na internetu i obavlja, među ostalim, transakcije maloprodaje i pružanja različitih usluga na internetu.
- 2 Dana 10. studenoga 2020. Europska komisija donijela je Odluku C(2020) 7692 *final* u vezi s pokretanjem postupka u predmetu AT.40703 Amazon – Buy Box (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).
- 3 Prema Komisijinu mišljenju, nekim poslovnim praksama Amazona može se umjetno pogodovati njegovim vlastitim ponudama za maloprodaju i ponudama prodavača na njegovu tržišnom mjestu koji se koriste Amazonovim logističkim i dostavnim uslugama.
- 4 Komisija je smatrala da, ako se dokaže, predmetna praksa može biti suprotna članku 102. UFEU-a.
- 5 U pobijanoj odluci Komisija je tvrdila da će istraga obuhvatiti cijeli Europski gospodarski prostor (EGP), osim Italije, što je u priopćenju za medije, kojim je popraćeno donošenje navedene odluke, opravdala okolnošću da je u travnju 2019. talijansko tijelo nadležno za tržišno natjecanje započelo istraživati djelomično slične probleme, usredotočivši se na talijansko tržište.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 6 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. siječnja 2021. Amazon je pokrenuo ovaj postupak.
- 7 Zasebnim aktom podnesenim 19. siječnja 2021., Amazon je podnio zahtjev za odlučivanje o predmetu u ubrzanom postupku na temelju članka 152. Poslovnika Općeg suda. Odlukom od 11. veljače 2021. Opći sud odlučio je ne prihvatiti taj zahtjev.
- 8 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 29. ožujka 2021. Komisija je istaknula prigovor nedopuštenosti na temelju članka 130. Poslovnika. Amazon je svoja očitovanja o tom prigovoru podnio 14. svibnja 2021.
- 9 Aktima podnesenim tajništvu Općeg suda 21. i 22. travnja 2021., Talijanska Republika i Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Tijelo nadležno za tržišno natjecanje i tržište, Italija) zatražili su intervenciju u ovaj postupak u potporu Komisijinim zahtjevima.
- 10 Aktima podnesenim tajništvu Općeg suda 21. travnja 2021. Chamber of Commerce of the United States of America (Trgovačka komora Sjedinjenih Američkih Država) i Computer & Communications Industry Association zatražili su intervenciju u ovaj postupak u potporu Amazonovim zahtjevima.
- 11 U tužbi Amazon od Općeg suda zahtijeva da:
 - djelomično poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je Italija isključena iz teritorijalnog područja primjene istrage;

- naloži Komisiji snošenje troškova.
- 12 U prigovoru nedopuštenosti Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci tužbu kao nedopuštenu;
 - Amazonu naloži snošenje troškova.
- 13 U svojim očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti Amazon od Općeg suda zahtijeva da odbije prigovor nedopuštenosti.

Pravo

- 14 U prilog prigovoru nedopuštenosti Komisija ističe tri argumenta o postojanju zapreke vođenju postupka, od kojih se prvi temelji na nepostojanju akta koji može biti predmet tužbe za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a, drugi na nepostojanju pravnog interesa Amazona, i treći na nemogućnosti Općeg suda da djelomično poništi pobijanu odluku i naloži joj da izmijeni zemljopisno područje istrage koju je pokrenula.
- 15 Tužitelji smatraju, među ostalim, da zbog posebnih okolnosti ovog predmeta pobijana odluka jest akt koji se može pobijati.
- 16 Na temelju članka 130. stavaka 1. i 7. Poslovnika, ako tuženik to zatraži, Opći sud može odlučiti o nedopuštenosti ili nenadležnosti bez ulaženja u raspravljanje o meritumu. U ovom slučaju, s obzirom na to da je Komisija zatražila odlučivanje o nedopuštenosti, Opći sud, smatrajući da je na temelju sadržaja spisa predmet dovoljno razjašnjen, odlučio ga je riješiti bez poduzimanja daljnjih koraka u postupku.
- 17 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da se aktima koji se mogu pobijati u smislu članka 263. UFEU-a smatraju svi akti koje su donijele institucije Europske unije čiji je cilj proizvoditi obvezujuće pravne učinke, bez obzira na to u kojem su obliku. Ti obvezujući pravni učinci moraju se ocijeniti s obzirom na bit tog akta i objektivne kriterije, poput sadržaja tog akta, uzimajući u obzir, prema potrebi, kontekst njegova donošenja i ovlasti institucije autora (vidjeti u tom smislu presude od 13. veljače 2014., Mađarska/Komisija, C-31/13 P, EU:C:2014:70, t. 54. i 55. i navedenu sudsku praksu, te od 25. listopada 2017., Rumunjska/Komisija, C-599/15 P, EU:C:2017:801, t. 47. i 48.).
- 18 Stoga je tužba za poništenje načelno moguća samo protiv mjere kojom dotična institucija konačno utvrđuje svoje stajalište na završetku upravnog postupka. Nasuprot tomu, međuakti, čiji je cilj priprema konačne odluke, ne mogu se smatrati aktima koje se može pobijati (presuda od 19. siječnja 2017., Komisija/Total i Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, t. 37.).
- 19 U tom kontekstu, ako isključivo pripremni akti ne mogu kao takvi biti predmet tužbe za poništenje, na njihove moguće nezakonitosti moguće se pozvati u prilog tužbi podnesenoj protiv konačnog akta za koji su ti akti predstavljali pripremnu fazu, a što jamči djelotvornu i potpunu sudsku zaštitu (vidjeti u tom smislu presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 12.).

- 20 No, učinke i pravnu narav pobijane odluke, donesene u skladu s člankom 2. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka [101. i 102. UFEU-a] (SL 2004., L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2015/1348 od 3. kolovoza 2015. (SL 2015., L 208, str. 3.), treba ocijeniti s obzirom na njezinu funkciju u okviru postupka u kojem se donosi odluka na temelju poglavlja III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. i 102. UFEU-a] (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak SL 2016., L 173, str. 108.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 487/2009 od 25. svibnja 2009. o primjeni članka 81. stavka 3. Ugovora na određene kategorije sporazuma i usklađenih praksi u sektoru zračnog prometa (SL 2009., L 148, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 23., str. 45.) (vidjeti u tom smislu presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 13.).
- 21 Taj je postupak bio oblikovan kako bi se dotičnim poduzetnicima omogućilo da iznesu svoje stajalište i što potpunije razjasne stvar Komisiji, prije nego što ona donese odluku koja utječe na njihove interese. Njime se, dakle, nastoji u njihovu korist stvoriti postupovna jamstva, te, kao što to proizlazi iz članka 10. Uredbe br. 773/2004, utvrditi njihovo pravo na očitovanje Komisiji (vidjeti u tom smislu presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 14.).
- 22 Naime, tužba za poništenje podnesena protiv pokretanja postupka primjene članka 102. UFEU-a, mogla bi obvezati sudove Unije da iznesu ocjenu o pitanjima o kojima Komisija još nije imala priliku očitovati se, te bi stoga imala za posljedicu to da se unaprijed raspravlja o meritumu kao i miješanje različitih stadija upravnog i sudskog postupka. To bi, dakle, bilo nespojivo sa sustavom podjele ovlasti između Komisije i sudova Unije te s pravnim sredstvima koje propisuje Ugovor, kao i sa zahtjevima dobrog sudovanja i urednog odvijanja upravnog postupka Komisije (vidjeti u tom smislu presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 20.).
- 23 Iz toga proizlazi da prema sudskoj praksi akt na temelju kojeg Komisija pokreće postupak primjene članka 102. UFEU-a načelno proizvodi samo učinke svojstvene postupovnom aktu te, mimo njihova postupovnog položaja, ne utječe na pravni položaj tužitelja (vidjeti u tom smislu presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 17. i rješenje od 15. ožujka 2019., Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisija, T-410/18, EU:T:2019:166, t. 19.).
- 24 U konkretnom slučaju valja, međutim, istaknuti da tužitelji osporavaju samo dio pobijane odluke kojim je Komisija isključila državu članicu iz zemljopisnog područja postupka koji pokreće, a ne pobijanu odluku kao takvu. Slijedom navedenog, mora se provjeriti proizvodi li, s obzirom na načela navedena u točkama 17. do 23. ovog rješenja, taj dio pobijane odluke također samo učinke svojstvene postupovnom aktu.
- 25 Prema članku 2. stavku 1. Uredbe br. 773/2004 Komisija može odlučiti pokrenuti postupak s ciljem donošenja odluke na temelju poglavlja III. Uredbe (EZ) br. 1/2003 u svakom trenutku, no ne kasnije od datuma kada izdaje obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku.
- 26 Stoga se u aktu kojim Komisija obavještava poduzetnika o svojoj namjeri da pokrene postupak za donošenje jedne od odluka iz poglavlja III. Uredbe br. 1/2003 moraju navesti pretpostavljene povrede članaka 101. i 102. UFEU-a koje je počinio jedan ili više poduzetnika tijekom jednog ili više razdoblja na jednom ili više tržišta proizvoda i jednom ili više zemljopisnih tržišta na koje se taj akt odnosi (presude od 25. veljače 2021., Slovak Telekom, C-857/19, EU:C:2021:139, t. 29.).

- 27 Iz toga proizlazi da se u odluci Komisije donesenoj na temelju članka 2. stavka 1. Uredbe br. 773/2004 mora obvezatno nalaziti više podataka, među kojima su zemljopisno tržište ili tržišta na koje će se Komisijina istraga odnositi. Stoga je razgraničenje tog zemljopisnog područja tek jedan od obvezatnih elemenata odluke o pokretanju postupka radi donošenja jedne od odluka iz poglavlja III. Uredbe br. 1/2003.
- 28 Slijedom toga, odlučivši u konkretnom slučaju pokrenuti postupak radi donošenja jedne od odluka iz poglavlja III. Uredbe br. 1/2003 koja se ne odnosi na državno područje Italije, Komisija je samo razgraničila zemljopisno područje navedenog postupka, kako se to zahtijeva od odluke donesene na temelju članka 2. stavka 1. Uredbe br. 773/2004.
- 29 Amazon ističe, međutim, da neke odluke postupovne naravi mogu proizvesti obvezujuće i konačne pravne učinke u smislu članka 263. UFEU-a, kako je protumačen u sudskoj praksi.
- 30 S jedne strane, riječ je o odlukama koje – iako su stadiji u upravnom postupku u tijeku – ne stvaraju samo pretpostavke za njegov daljnji tijek, nego proizvode učinke koji nadilaze postupovni okvir i mijenjaju prava i obveze zainteresiranih osoba na materijalnoj razini. S druge strane, neke odluke postupovne naravi mogu se pobijati zato što ugrožavaju postupovna prava (vidjeti presudu od 15. siječnja 2003., Philip Morris International/Komisija, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 i T-272/01, EU:T:2003:6, t. 96., 97. i 99. i navedenu sudsku praksu).
- 31 Međutim, u konkretnom slučaju isključenje Italije iz zemljopisnog područja postupka koji je Komisija pokrenula povodom donošenja pobijane odluke ne mijenja Amazonova prava i obveze na materijalnoj razini niti ugrožava njegova postupovna prava.
- 32 Naime, s jedne strane, to razgraničenje zemljopisnog područja istrage koju je Komisija pokrenula ima za cilj pripremu konačne odluke i u tom se pogledu može mijenjati, jer Komisija ostaje slobodna tijekom upravnog postupka promijeniti zemljopisno područje svoje istrage, tako da ga proširi ili suzi kako bi ga prema potrebi prilagodila elementima koje bi mogla otkriti.
- 33 Komisija će se konačno izjasniti o zemljopisnom opsegu pretpostavljene povrede tek kada je donijela konačnu odluku u vezi s pretpostavljenom povredom ili povredama članka 102. UFEU-a protiv Amazona i kada se predmetni postupak okonča.
- 34 S druge strane, odlučivši u pobijanoj odluci da zemljopisno područje na koje se njezina istraga trebala odnositi jest cijeli EGP osim Italije, Komisija se poslužila svojom diskrecijskom ovlasti da razgraniči zemljopisno područje svoje istrage što je istovjetno sastavljanju popisa država na kojem nema Italije. Slijedom navedenog, to isključenje Italije iz područja istrage koju je Komisija pokrenula jest isključivo postupovna posljedica koja proizlazi iz pokretanja te istrage, tako da ono pobijanu odluku ne može preoblikovati u akt koji utječe na Amazonov pravni položaj i koji je stoga akt koji se može pobijati.
- 35 Isti se zaključak mora izvesti glede Amazonovih navoda prema kojima ga pobijana odluka, s jedne strane, obvezuje da se brani od dvaju različitih tijela, talijanskog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja i Komisije, poštujući postupovna pravila, jamstva i općenito različite sustave, a s druge strane, ona može dovesti do različite primjene prava tržišnog natjecanja Unije kao i do izricanja različitih sankcija što može ugroziti ujednačen europski pristup njegovim djelatnostima.

- 36 Naime, s jedne strane, okolnost da se Amazon mora braniti pred dvama različitim tijelima ne stvara učinke koji nadilaze postupovni okvir i ne utječe, stoga, na njegov pravni položaj, kao što se to moglo presuditi glede pravila o zastari (vidjeti u tom smislu rješenje od 15. ožujka 2019., *Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisija*, T-410/18, EU:T:2019:166, t. 26.). S druge strane, rizik od nedosljednih odluka ili različitih sankcija koje su istovremeno odredili, ovisno o okolnostima, talijansko tijelo nadležno za tržišno natjecanje i Komisija, ne bi bio posljedica pobijane odluke, nego posljedica tih upravnih postupaka ili naknadnih konačnih odluka. Kao što se to navodi u točki 19. ovog rješenja, tek će se na kraju postupaka koje su pokrenuli Komisija i talijansko tijelo nadležno za tržišno natjecanje Amazon moći pozvati u prilog tužbi podnesenoj protiv konačnog akta na moguće nezakovitosti navedenih postupaka ili odluka donesenih po njihovu okončanju.
- 37 Usto, iz sudske prakse proizlazi da se odlukom o pokretanju postupka u smislu članka 2. stavka 1. Uredbe br. 773/2004 ne lišava njezine adresate njihovih postupovnih prava. Naprotiv, taj je postupak upravo bio oblikovan kako bi se dotičnim poduzetnicima omogućilo da iznesu svoje stajalište i što potpunije razjasne stvar Komisiji, prije nego što ona donese odluku koja utječe na njihove interese (rješenje od 29. siječnja 2020., *Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisija*, C-418/19 P, neobjavljeno, EU:C:2020:43, t. 48.). Njime se, dakle, želi u njihovu korist stvoriti postupovna jamstva i, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 32. Uredbe br. 1/2003 i uvodne izjave 10. Uredbe br. 773/2004, utvrditi pravo poduzetnika na očitovanje Komisiji.
- 38 Proizlazi da odluka o isključenju Italije iz područja postupka koji je Komisija pokrenula povodom donošenja pobijane odluke proizvodi samo učinke svojstvene postupovnom aktu te, mimo njegova postupovnog položaja, ne utječe na pravni položaj Amazona.
- 39 Taj zaključak ne može se dovesti u pitanje Amazonovim navodima prema kojima pobijana odluka, iako je postupovne naravi, proizvodi pravne i obvezujuće pravne učinke jer je isključenje talijanskog državnog područja iz njegova područja primjene lišilo Amazon zaštite od paralelnih postupaka predviđene u članku 11. stavku 6. Uredbe br. 1/2003.
- 40 U tom pogledu iz sudske prakse proizlazi da, kada Komisija na temelju članka 11. stavka 6. prve rečenice Uredbe br. 1/2003 pokrene postupak protiv jednog ili više poduzetnika zbog pretpostavljene povrede članka 101. ili 102. UFEU-a, tijela država članica nadležna za tržišno natjecanje prestaju biti nadležna za progon istih poduzetnika za ista navodno protutržišna ponašanja do kojih je došlo na istom ili istim zemljopisnim tržištima i na istom ili istim tržištima proizvoda u istom ili istim razdobljima (presuda od 25. veljače 2021., *Slovak Telekom*, C-857/19, EU:C:2021:139, t. 30.).
- 41 To lišavanje nadležnosti nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje opravdava se ciljem koji je zadan Uredbom br. 1/2003 i kojim se nastoji osigurati učinkovita primjena pravila tržišnog natjecanja Unije ovlašćivanjem tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje da paralelno s Komisijom primjenjuju to pravo. Međutim, paralelna primjena tih pravila ne može se primijeniti na troškove poduzetnika. Stoga lišavanje nadležnosti nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje omogućuje da se poduzetnike zaštiti od paralelnog progona tih tijela i Komisije (vidjeti u tom smislu presudu od 25. veljače 2021., *Slovak Telekom*, C-857/19, EU:C:2021:139, t. 32. i navedenu sudsku praksu).
- 42 Osim toga, na temelju članka 16. stavka 2. Uredbe br. 1/2003, kada tijela država članica nadležna za tržišno natjecanje donose odluke o sporazumima, odlukama ili postupanjima iz članka 101. ili članka 102. UFEU-a, a koje su već bile predmetom odluke Komisije, ona ne mogu donijeti odluku koja bi bila suprotna donesenoj odluci Komisije.

- 43 Zaštita predviđena člankom 11. stavkom 6. Uredbe br. 1/2003 odnosi se na slučaj dvaju paralelnih postupaka kada Komisija odluči pokrenuti istražni postupak, a ne na slučaj zahtjeva za pokretanje postupka na određenom tržištu radi korištenja tom zaštitom.
- 44 U svakom slučaju, iz sudske prakse navedene u točki 41. ovog rješenja proizlazi da cilj zadan člankom 11. stavkom 6. Uredbe br. 1/2003, koji utvrđuje postupovno pravilo (vidjeti u tom smislu presudu od 14. veljače 2012., *Toshiba Corporation i dr.*, C-17/10, EU:C:2012:72, t. 70.) jest zaštititi poduzetnike od paralelnog progona nacionalnih tijela nadležnih za tržišno natjecanje i Komisije, tako da se ove prve liši njihove nadležnosti za primjenu članaka 101. i 102. UFEU-a s obzirom na činjenice koje su predmet postupka koji je Komisija pokrenula. Time članak 11. stavak 6. Uredbe br. 1/2003 štiti poduzetnike od usporednog progona od strane tih različitih tijela (vidjeti u tom smislu rješenje od 15. ožujka 2019., *Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisija*, T-410/18, EU:T:2019:166, t. 20. i navedenu sudsku praksu).
- 45 Međutim, ta zaštita od paralelnog progona predviđena sudskom praksom ne podrazumijeva nikakvo pravo u korist poduzetnika da predmet u cijelosti riješi Komisija. U tom pogledu valja podsjetiti na to da na temelju članaka 4. i 5. Uredbe br. 1/2003, Komisija i tijela država članica nadležna za tržišno natjecanje imaju usporedne ovlasti za primjenu članaka 101. i 102. UFEU-a te da struktura Uredbe br. 1/2003 počiva na njihovoj uskoj suradnji (vidjeti presudu od 17. prosinca 2014., *Si.mobil/Komisija*, T-201/11, EU:T:2014:1096, t. 36. i navedenu sudsku praksu).
- 46 Ni Uredba br. 1/2003 ni Obavijest Komisije o suradnji u okviru Mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja (SL 2004., C 101, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 231.) ne predviđaju pravilo o podjeli ovlasti između Komisije i tijela država članica nadležnih za tržišno natjecanje.
- 47 U tom je pogledu Opći sud već presudio da se ne može smatrati da članak 13. stavak 1. Uredbe br. 1/2003, koji omogućuje tijelu nadležnom za tržišno natjecanje da obustavi ili prekine postupak u predmetu na temelju činjenice što ga neko drugo tijelo vodi ili ga je vodilo, i da njezina uvodna izjava 18., iz koje proizlazi da je „cilj[...] da svaki predmet rješava samo jedno tijelo”, utvrđuju kriterij za dodjelu ili podjelu predmeta ili ovlasti između Komisije i nacionalnog ili nacionalnih tijela kojih se eventualno predmetni slučaj tiče (vidjeti u tom smislu presudu od 17. prosinca 2014., *Si.mobil/Komisija*, T-201/11, EU:T:2014:1096, t. 38.).
- 48 Osim toga, glede Obavijesti Komisije o suradnji u okviru Mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja, njezina točka 4. pojašnjava da su savjetovanja i razmjena unutar mreže stvar tijela koja djeluju u javnom interesu te se u njezinoj točki 31. dodaje da ona ne dodjeljuje uključenim poduzetnicima pojedinačno pravo da se predmetom bavi jedno određeno tijelo. Općenitije, ni Uredba br. 1/2003 ni navedena obavijest ne stvaraju ni prava ni očekivanja za poduzetnika u vezi s rješavanjem njegova predmeta od strane određenog tijela nadležnog za tržišno natjecanje (vidjeti presudu od 17. prosinca 2014., *Si.mobil/Komisija*, T-201/11, EU:T:2014:1096, t. 39. i navedenu sudsku praksu).
- 49 Iz toga slijedi da Amazon neutemeljeno tvrdi da je osporenim dijelom pobijane odluke lišen zaštite predviđene člankom 11. stavkom 6. Uredbe br. 1/2003, s obzirom na to da taj zaštitni učinak ne podrazumijeva da bude Komisija bila obvezna pokrenuti postupak kako bi se nacionalna tijela nadležna za tržišno natjecanje lišilo njihove nadležnosti za primjenu članaka 101. i 102. UFEU-a.

- 50 Usto, pod pretpostavkom da kršeći zaštitu od paralelnih postupaka predviđenu člankom 11. stavkom 6. Uredbe br. 1/2003 talijansko tijelo nadležno za tržišno natjecanje vodi postupak koji se odnosi na isto zemljopisno područje i iste pretpostavljene povrede pravila tržišnog natjecanja kao i postupak koji je Komisija pokrenula, Amazon bi i dalje mogao osporavati tu okolnost pred nacionalnim sudovima ističući osobito nenadležnost navedenog tijela. Također pod pretpostavkom da tijekom postupka koji Komisija vodi nastanu nepravilnosti, one bi se, ovisno o okolnostima, mogle osporavati u okviru tužbe podnesene protiv Komisijine konačne odluke.
- 51 Iz prethodnih ocjena proizlazi da time što Italiju isključuje iz teritorijalnog područja primjene istrage osporeni dio pobijane odluke čini pripremni akt koji ne proizvodi pravne učinke u odnosu na Amazon u smislu članka 263. UFEU-a, tako da prigovor nedopuštenosti koji je Komisija istaknula treba prihvatiti i, prema tome, tužbu odbaciti kao nedopuštenu, pri čemu nije potrebno ispitati druga dva argumenta o postojanju zapreke vođenju postupka koje je Komisija istaknula.
- 52 U skladu s člankom 144. stavkom 3. Poslovnika, kad tuženik podnese prigovor nedopuštenosti ili nenadležnosti poput onog iz članka 130. stavka 1., o zahtjevu za intervenciju odlučuje se tek nakon odbijanja prigovora ili odgode odlučivanja o njemu do odluke o meritumu. Budući da je u ovom slučaju tužba u cijelosti odbačena kao nedopuštena, valja obustaviti postupak povodom zahtjevâ za intervenciju iz točaka 9. i 10. ovog rješenja.

Troškovi

- 53 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu Komisije.
- 54 Osim toga, sukladno članku 144. stavku 10. Poslovnika, ako je, kao u ovom slučaju, glavni postupak završio prije odlučivanja o zahtjevu za intervenciju, podnositelj zahtjeva za intervenciju i glavne stranke snose svatko vlastite troškove povezane sa zahtjevom za intervenciju. S obzirom na to da zahtjevi za intervenciju nisu bili dostavljeni tužiteljima i Komisiji te da im stoga na temelju njih nisu mogli nastati troškovi, valja zaključiti da će Talijanska Republika, Tijelo nadležno za tržišno natjecanje i tržište, Trgovačka komora Sjedinjenih Američkih Država i Computer & Communications Industry Association svaki snositi vlastite troškove u tom pogledu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

rješava:

- 1. Tužba se odbacuje.**
- 2. Obustavlja se postupak povodom zahtjevâ za intervenciju Talijanske Republike, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Tijelo nadležno za tržišno natjecanje i tržište, Italija), Chamber of Commerce of the United States of America (Trgovačka komora Sjedinjenih Američkih Država) i Computer & Communications Industry Association.**
- 3. Društva Amazon.com, Inc., Amazon Services Europe Sàrl, Amazon EU Sàrl i Amazon Europe Core Sàrl snosit će, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije.**

- 4. Talijanska Republika, Tijelo nadležno za tržišno natjecanje i tržište, Trgovačka komora Sjedinjenih Američkih Država i Computer & Communications Industry Association snosit će vlastite troškove povezane sa zahtjevima za intervenciju.**

U Luxembourggu 14. listopada 2021.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednik
H. Kanninen